

הדלקת נרות: 19:04

יציאת השבת: 19:56

רבינו תם: 20:48

ע"פ אופק תל אביב
טו' באייר התשפ"ג

טוב להסות בה'

839

סוד מערת רשב"ו

אמור התשפ"ג

התנא הקדוש, רבי שמעון בר יוחאי בורח עם בנו רבי אלעזר למערה, שם הם מתחבאים מפני הרומאים הרשעים הרוצים לתופסו. כמה זמן יצטרכו להתחבא במקום? כיצד יסתדרו שם עם אוכל ושתיה? הם נכנסים למערה ובוטחים בה' שישמרם ויצילם. ואכן, בורא עולם עושה להם ניסים גלויים.

מידי יום, הקב"ה שולח להם חרובים מוכנים בתוספת למים צוננים וטריים מהמעייין. למרות שעץ חרובים מגדל פירות רק אחר שנים רבות, עץ החרובים מספק להם בצורה ניסית כל יום חרובים, בנוסף למעייין שזרם ליד המערה בשביל שיוכלו לשתות. הם רואים במו עיניהם כיצד הקב"ה מלווה אותם ונמצא איתם. אלא, שכבר ביום הראשון במערה הם נתקלים בבעיה – מה יהיה עם הבגדים לכבוד התפילה? הרי צריך לכבד את הקב"ה ולהתפלל לפניו בבגדים מכובדים ונקיים, והרי אם ישארו כעת עם בגדיהם למשך כל זמן שהותם, הבגדים עלולים להתלכלך ולקבל ריח לא נעים, בפרט כשאינם יודעים כמה זמן נגזר עליהם להיות במערה.

הם מצאו עצה – החליטו לפשוט את הבגדים, תלו אותם ונכנסו אל תוך החול, כך שגופם היה מכוסה, והמשיכו ללמוד תורה. בעת שהיו צריכים להתפלל, יצאו מהחול ולבשו את בגדיהם. כך עשו לא יום ולא יומיים, אלא במשך 13 שנה! שואלים רבותינו: הרי רשב"ו ובנו רואים בחוש את הניסים הגלויים של עץ החרובים ומעייין המים, אם כן, מה להם לחשוש מה יעלה בגורל הבגדים? הרי מי שדואג לכס לאכול ושתיה, ידאג לשמירת הבגדים שלכם?

אלא עונים רבותינו: רשב"ו ובנו לימדו אותנו את הדרך בעבודת ה' – בכל ענייני הגשמיות: אוכל, שתיה, פרנסה והצלחה, הכל בידיו של הקב"ה, ואין בידו של האדם אפשרות לשנות את הנגזר, לכן הם לא טרחו ודאגו למזון והשתיה, אלא ה' שלח עד אליהם. אולם, בענייני רוחניות, קיום התורה והמצוות – האדם צריך לעשות את מיטב ההשתדלות, שנאמר: "הכל בידי שמיים, חוץ מיראת שמיים!". על כן, כשהם חושבים מה יהא עם בגדים לתפילה, הם מטכסים עצה מה לעשות ומשתדלים לשמור עליהם. כי כל עבודתנו בעולם היא להתאמץ ולהשקיע ברוחניות: תורה, תפילה ומצוות וזה עיקר השכר! זה היה לפני שנתיים, ליל לג' בעומר, ליל יח' באייר התשפ"ג. כולנו שמענו והתעוררנו לאסון הגדול במירון, בו נעקדו על קידוש ה' 45 קדושי מירון, בנוסף ל-145 פצועים.

ברגעי הדין הקשים והנוראים, היה יהודי בשם אברהם קרויס – חסיד תולדות אברהם יצחק המתגורר ב'בית שמש', שנמחץ בין ההמון הנוראי. הוא לא הצליח לנשום ואיבד את ההכרה. כוחות ההצלה הובהלו למקום וחזו במראות קשים – עשרות אנשים שוכבים על הרצפה ללא דופק ונשימה, נפחו את נשמתם. כשהגיעו כונני ההצלה אל אברהם קרויס הם ראו שהוא מוטל ללא דופק ונשימה, וסימנו אותו בשקית שחורה כאחד הנפטרים ל"ע. אלא שאז, באורח נס ממש, החליט אחד הכוננים לנסות בכל זאת לעשות לו החיאה, שמא יתרחש נס. הוא החל בפעולות החיאה, ובניסים גלויים – אברהם קרויס התעורר ופקח את עיניו. פיננו אותו בבהילות אל בית החולים 'זיו' בעיר צפת. בבית החולים הוא איבד את ההכרה פעמיים נוספות, שוב נעשו בו פעולות החיאה, ובחסדי ה' שוב הצליחו להחיות אותו ולהחזירו לחיים. שלוש פעמים הוא חזר לחיים באותו לילה באורח נס. הוא שכב בבית החולים מעורפל הכרה... – המשך בעמוד 4 –

לרפואה, פרנסה

והצלחה: מ"א מיכאל וציפורה אחיאל. מנשה ואורה אחיאל. א"ה הדר בת נחמה. ליאורה. אורטל חנה בת הדסה ובי"ב. פנינה בת שושנה ובי"ב. אושרית בת פנינה ובי"ב. משה שמואל בן ולדה. מוריה בת רוטל. גאולה בת דבורה. שרה חיה רפאלה בת רחל. ניסים חיים רחל בן לטיפה.

זיווג הנוגן ניר ואודליה בני ציפורה.

זשביק: שולמית בת איריס. יסכה בת מזל. אלס בת פרידה. בת-חן בת גילה רוחמה. בנים זכרים – הדר בת נחמה.

לעילוי-נשמת:

הרב עובדיה יוסף בן גורגיה, הרב שמעון בן בחריה. הרב שמעון בעדני בן חביבה. מ"ס צדוק בן נור ומרים בת גליה. יחזקאל בן גורגיי. גבריאל בן סמינה. יוסף בן נגייה. פרחת בת טובה. פנחס בן דינה. שרית שרה בת מריאן. שלמה בן סעדיה ונדאני. עמרון יוסף בן סאלם ומרים. שרה בת קמר. רבי עובדיה בן יפת. מרים בת ר' שמריהו. שרית שרה בת וקטוריה. גלילי הכהן בן כוכבה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת יוסף צמח ז"ל בן מרים ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת אבינו, סבינו ר' צדוק מעודה זצ"ל בן יחיא ת.נ.צ.ב.ה.

העלון מוקדש לעילוי נשמת רינת בת משה ז"ל ת.נ.צ.ב.ה.

כינוי כבוד להורים

יש לעורר הציבור במה שכתב בשו"ת 'שאלת שלום' (ת"א סי' סג) כי רבים העולים לספר תורה אחר הקריאה, מקבלים בסיום 'מי שבירך' ומזכירים שם אימם או אביהם בלא תואר כבוד.

והנה כבר כתב מרן (וי"ד סי' רמ"ב) שלא יקרא לאביו בשמו – לא בחייו ולא במותו, אלא יאמר 'אבא מארי' וכד'. הרי שבכל פעם שמזכיר את שם הוריו חייב להוסיף תואר כבוד כגון 'מר אבי' 'מרת אמי', 'בן רבי פלוני' וכד'. והק כשמתפלל על אביו החולה, כתב החיד"א (ברכ"י סי' רמ"ט) שאין לומר בתפילה: 'אנא רפא נא לאדוני אבי או אבא מארי פלוני', אלא יאמר 'אבי פלוני ללא שם כבוד או גבהות, לפי שאין גבהות לפני המקום.

כינוי לחמיו וחמותו

יש לעורר העניין שלא יקרא לחמיו או

סגולות להצלחה גדולה

- 1) אומר רב האי גאון: "קבלה ביד חכמים: אדם המאריך במוצאי שבת בתפילת ערבית, וכשאומר: "ברוך ה' המבורך לעולם ועד" בתחילת התפילה, הוא מאריך – הרי שמושך על עצמו הצלחה גדולה למשך כל השבוע.
- 2) כותב הגאון בעל 'כף החיים' זצ"ל:

הצלחה גדולה

"סגולה להצלחה – בשעה שמגביהים את ספר התורה כדי להראותו לציבור המתפללים, יחפש מילה בספר תורה שהאות הראשונה שלו היא כאות הראשונה של שמו".

- 3) עוד כותב רבנו 'כף החיים' זצ"ל: "המקפיד ללמוד פירוש רש"י והרא"ם על הפרשה בכל מוצאי שבת – יייהיה לו לסימנא טובא לכל ימות השבוע, ויתברך ב"מזון הנפש ובמזון הגוף".
- 4) מקובל מרבי ברוך ממעוזיבוז' זצ"ל שבימים שיאמר 8 פרקי תהילים: ד, י, יג, סג, סה, קטו, קל, קלח, קנ – יצליח".

חמותו בשם הפרטי, ויש נוהגים לקראם אבא ואמא. ומכל מקום מותר לקוראם בתואר כבוד 'רבי', 'אדוני': 'רבי אברהם', 'רבנית שרה' (הליכ"ע שופטים) עוד מילתא אעורר, שרבים לא יודעים שכשם שאסור לבן להתרחץ עם אביו במקוה – כן אסור לרחוץ עם חמיו וגמיו במקוה (רמ"א אבה"ע סי' כג ס"ו) ואין להקל בדין זה.

כיבוד חמיו וחמותו

יש להזהיר העם שכשם שחייב לכבד אב ואם ולעמוד לפניהם, כך יש חיוב לעמוד לפני חמיו וחמותו. וכן כשחמיו עולה לתורה צריך לעמוד לפניו.

וכן לא יקרא להם בשם הפרטי אלא בתואר כבוד כמו שכתבנו.

ומכל מקום, אינו חייב לכבדם ממש כמו אביו ואמו, אלא רק כמו שאר זקנים חשובים, כלומר שיעמוד לפניהם

כמו דין העמידה לפני אדם זקן (4 אמות). והוא כהכרת הטוב שגידלו את אשתו והיו שליחים לכך שוכה לבנות את ביתו וילדיו, ולהינצל מהחטא, והם טיפחוה שנים רבות. פלא יועץ

תאמין - תצליח!

כל מה שילד צריך זה – מבוגר אחד שיאמין בו כשאמא מאמינה בילד שלה – הוא יצליח. נקודה. אנו לא מתארים עד כמה גדולה השפעת ההורה על הילד. ברגע שאמא מאמינה בליבה, באמת, לא במשחק, שילד שלה יש לב זהב, שהוא ילד טוב, שהוא יכול להצליח, והוא באמת מוכשר ובעל יכולות מיוחדות – הוא אכן יהיה כזה. כשאמא תגיד בליבה שהילד הזה הוא בטוח יהיה בעייתי בכיתה/ מפריע בגן / ריגשי מידי ולא מפותח... כך הילד יגדל ויהיה, ולא בגלל שהיא ניבאה את העתיד, אלא רק בגלל שכך היא גידלה אותו, על מצע ההרגשה הזו שלה. אמא שחושבת שהילד שלה הוא ילדותי ותינוקי, ואיך הוא יסדר בכיתה... אוטומטית תפנק אותו יותר, היא תעניק לו יותר, כי הוא לא מסתדר לבד (לדעתה). היא תדבר אליו בהתאם כפי שהיא

טוב בו ותגדילי את זה. כל הזמן תשנני לעצמך עד כמה הוא טוב וכך מיד תעבירי אליו בהרגשה את האמונה הזו בו, גם אם כל העולם לא מאמין בו. מספיק אחת (ובעיקר אמא) שעמוק בליבו הוא ידע שאוהבת אותו באמת ומאמינה בו למרות הכול. ודעו לכן, כי זה נרכש, ואפשר לעשות זאת בכל גיל!!! נוסף על כך, התגובות שלך מאוד משפיעות. כשילד נופל, או כשאת רואה ג'וק בבית – ככל שהאמא תגיב בבהלה וחרדה, כך הילד יגיב כשיקרו לו חוויות מעין אלו, והוא יכניס לליבו שחוויה כזו גורמת ללחץ ולחרדה. דוגמה: כשישנה הפסקת חשמל פתאומית בבית, ואין תאורת חירום, כיצד את מגיבה?... תדעי שבאותו רגע הילד לא יודעים איך להגיב, הוא מסתכל עליך ולומד בשידור חי, כיצד להתמודד עם הסיטואציה. האם את מגיבה בלחץ או ברוגע? האם את מוצאת בזמן הזה משהו נחמד וטוב,

מדליקה נרות ועושה אוריה נעימה ורגועה? או שאת נלחצת ועושה היסטריה? כך הילד לומד איך להגיב, ומעבר לתגובה. הילד מחקה אותנו בלי שנרצה, בדיוק ברגעים שלא שמנו לב, שיוצאת לנו תגובה קיצונית, הוא מקליט ומעתיק לחייו, וגרוע מכך, מכניסים לליבו פנימה שכך צריך להרגיש. כעת אנו מבינים יותר מדוע מה שהאמא וההורים חושבים על הילד כך הוא יהיה, כי את כל התחושות וההבנות שלו הוא סופג ומקבל מהם, ואם יחשבו עליו טוב – הוא יצמח כך!

חושבת שהוא מסוגל להבין, ואז לא פלא שכך הוא יהיה. לעומת זאת, אמא שמאמינה בילד שלה (וגם אם יש לו קושי מסוים), הוא יוכל לצלוח את החיים ולעבור הלאה – האמונה החזקה של אימו בו, נוסכת בתוכו את הכוחות להתמודד. זה נותן לו כוחות בלי שהוא ידע או יבין מהיכן זה נובע. זה עמוק בנפש פנימה, מאמא לילד. גם אם נראה לך שהילד שלך מתקשה בתחום מסויים, תנסי לעבוד על ההסתכלות שלך כלפיו, תתחילי לראות מה כן

יום רשב"י הקדוש

אל' עזריאל וזאת

היה זה יום שונה מכל שאר הימים. יום לג' בעומר, שנת ג' אלפים תתק"ב לבריאת העולם, השמים רעשו ומלאכי מרום חלו ונחפזו. בתוך מערה קטנה בהרי הגליל בין צפת למירון, קורא רשב"י הקדוש לתלמידיו, אשר בראשם רבי אלעזר בנו ורבי אבא. מיד כשהגיעו למערה הבינו כי אין זה זמן רגיל. אש עצומה הקיפה את המערה, כשרשב"י אומר לחבורה הקדושה: "כל ימי חיכיתי לרגע הזה בו אגלה לכם את סודות התורה, אלא שלא קיבלתי רשות מהשמיים, והיום הגיעה השעה שהורשתי מהשמיים לגלות זאת לעולם".

"על כן", הרים רשב"י את ידיו ואמר, "גוזרני על השמש שלא תשקע עד שלא אסיים לגלות לכם את הרזים והסודות הקדושים, כי היום הזה הוא היום שלי", חתם רשב"י.

ואז החל רשב"י באמירת סודות הזוהר (האידיא) ואור גדול זרח מפניו, עד כדי כך שכותב רבנו האר"י בשער הגלגולים כי באותה השעה התעלה רשב"י למדרגת משה רבינו בשעה שנתן את הלוחות השניות. כל העולם נרעש מקבלת תורת הסוד שעמדה בשמיים וחיכתה לרדת דורות רבים. עד שסיים רשב"י לדרוש את כל הסודות, עצם עיניו ורק אז החלה השמש לשקוע.

מיטת רשב"י החלה לרחרח באוויר כאשר אש גדולה מתקלחת סביבה. החלו התלמידים ללוות את מיטתו של רשב"י בדמעות, כשבת קול מכרזת ואומרת: "עלו, בואו והתאספו להילולא דרבי שמעון, יבוא שלום ינוחו על משכבותם". המלווים הגיעו להר מירון, וכשנכנסו למערה לקבור את רשב"י, שמעו קול גדול ונורא משמיים: "זה האיש מרעיש הארץ, מרגיז ממלכות. כמה גזרות הומתקו ביום זה בגללך!

אתה הוא רבי שמעון בר יוחאי, שבוראו מתפאר בו בכל יום! אשרי חלקך! כמה עולמות עליונים נשמרו בשבילך. עליך נאמר: 'זאתה לך לקץ ותנוח, ותעמוד לגורלך לקץ הימים!'. מאז ועד היום התגלה יום זה כיום גדול ונורא, יום גילוי סודות התורה לעולם, היום בו כוחו של רשב"י גדול מכל השנה, וכפי שהעיד ואמר לתלמידיו ברגעי פטירתו: "זה היום שלי". הכל עולים לציון או מתפללים ולומדים בביתם לזכות הצדיק המחולל ניסים ונפלאות ביום קדוש זה. וכבר התבטא בלשון קודשו, רבנו עובדיה מברטנורא, מגדולי הראשונים:

"בי"ח באייר באים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות, מלבד מה שמדליקים עליה נר תמיד... שהרבה עקרות נפקדו וחולים נרפאו בנדר ובנדבה שהתנדבו למקום ההוא". דבר נורא ואיום מסופר על מרן ה'בית יוסף', רבנו יוסף קארו מחבר השו"ע, אשר בחג הסוכות אחד עלה לציונו הקדוש של הרשב"י עם תלמידיו על מנת לחגוג את חג הסוכות במקום.

לאחר תפילת ההלל, הקיפו הבית יוסף וחבורתו את הציון הרשב"י ובנו רבי אלעזר, ובסיום התפילה למדו את הזוהר הקדוש לימי חג הסוכות. והנה, יום לפתע התקדרו השמים בעבים והחל גשם רב לרדת בכל זמן חג הסוכות. ראה זאת ה'בית יוסף' והצטער נורא, שהרי אמרה המשנה כי גשמים בחג הינם סימן קללה, כעבד המכין כוס לרבו, ורבו שופכה בפניו. משמיים ראו את הצער של ה'בית יוסף'

ושלחו לו את המלאך המגיד אשר היה מרבה להתגלות ל'בית יוסף' ולומר לו גילויים משמיים. היה זה בשבת חול המועד, המלאך התגלה ל'בית יוסף' ואמר לו: "השם עמך... וזה שירדו גשמים – לא היה כדוגמת שפך קיתון על פניו (כלומר, אין זה סימן קללה), אלא אדרבא נתקבלו דבריכם ותפילתכם אצל רשב"י. שכן ראה רבי שמעון בר יוחאי ובנו את בואכם ולימוד הזוהר על קברם, ושמחו שמחה גדולה מכך. וברגע שהקפתם את ציון רבי אלעזר בארבעת המינים הבאים לרצות (כלומר לכפר על החטאים המעכבים את הגשמים) נתעוררו המים משמיים ובאו (ולכן אינם קללה, אלא ברכה)". הוסיף המגיד ואמר: "ודע, כי אילו הייתם מקיפים את הציון פעם נוספת, היו רוב גשמים באים לעולם כמו בימי חוני המעגל (שירדו בכמות גדולה ביותר)".

חתם המגיד ואמר: "וכלל זה יהיה בידיכם, כל זמן שהעולם יהיה צריך לגשמים ביותר – לכו והקיפו קברי רשב"י ובנו ותקובל תפילתכם, וכן על כל צרה שלא תבוא על הציבור, תעשו שבע הקפות ותיענו".

כי ישנה שמחה גדולה מאד לצדיקים אלו כשבאים לקברם וקוראים הזוהר על מערתם או סמוך לה, ואם תתמידו לקרות כן – יגלו לכם רזין עליאין הנמצאים בזוהר, אלא שבני אדם אינם מבחינים בהם, ורק ע"י לימוד הזוהר הקדוש בציון הרשב"י זוכים לגלות בתוך הזוהר את אותם הסודות". מסופר על רבי אליעזר אזכרי, בעל ספר 'החרדים', אשר בליל לג' בעומר רקד במירון, לפתע תפס אותו רבנו האר"י והחל לרקוד עימו, כשהוא מסביר: "זה יהודי מיוחד שרשב"י כעת היה פה בגוף ורקד איתו".

כמה גדול יום לג' בעומר, היום של רשב"י בשמחה ובלימוד הזוהר. אור הרשב"י

אחר שעלה השל"ה הקדוש לקבר הרשב"י, הוא כתב באיגרת: "על קבר רשב"י לומדים הזוהר באימה, ביראה ובדבקות גדולה, כי כמה ניסים אירעו שם. ואחר הלימוד ישמחו בשמחה רוחנית, ללא שום אבלות ועצבות, כי לא באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק ומנוסה, ואחר כך נודדים נדרים ונדבות ומתפללים תפילה".

תחיית המתים במירון

מיצור מסת התפילה

– המשך עמוד 1 –

למחרת בבוקר, יום שישי, ערב שבת פרשת 'אמור', בעודו שוכב בהכרה מעורפלת, נכנס לחדרו מתנדב בארגון חסד המחלק אוכל כשר לחולים – שמו ישראל רוטנברג הי"ו והגיש לו מנת אוכל כשר לכבוד שבת. לפתע, פתח אברהם קרויס את עינו ואמר לו: "אני רוצה אוכל בכשרות מהודרת יותר!".

ואז הוא עוצר קמעא ואומר לו באידיש: "דע לך, שאני כבר הייתי למעלה בשמיים, והחזירו אותי למטה בגלל שאינני מדבר בתפילה!". לאחר מכן, אברהם קרויס פונה למתנדב ואומר לו אם אפשר לנסות להביא לי בגדים לכבוד שבת, שכן בגדיו נקרעו אחר ההחייאה שעשו על גופו. "יש לי קרוב משפחה במירון, אולי אפשר בבקשה להביא לי בגדי שבת ממנו", ביקש מהמתנדב.

המתנדב, ישראל רוטנברג, אמר לו כי הוא היה שמח לנסות לעזור לו, אך כל הכניסות למירון סגורות עקב האסון. סמוך לשעה 15:00, מתקשר המתנדב אל אברהם קרויס ואומר לו: "כעת פתחו את שערי מירון בשביל אנשי המושב, ואני נוסע להביא לך בגדי שבת מהקרוב משפחה שלך במירון". הרב קרויס עונה לו בצלילות בדבר מפתיע ביותר ואומר לו: "אינן צורך. האם אתה יודע היכן אני נמצא כעת? אני עולה כעת במעלות של מירון, השבת אני נמצא אצל המשפחה במירון?". "מה!?!?!?", צעק המתנדב לתוך הטלפון, "על מה אתה מדבר? הרי רק לפני כמה שעות היית מוגדר במצב אנוש ולא היית בין החיים, וכיצד שיחררו אותך מבית החולים!?"

זה נשמע לי לא הגיוני!". השיב לו אברהם קרויס ואמר לו: "אתה מוזמן לבוא לראות אותי כעת במירון, ואם אתה מתפלא איך זה קרה – כבר אמרתי לך, אני חזק מאד בעניין הדיבור בזמן התפילה. אינני מדבר בתפילה בכל מצב שהוא!". מי שמכיר את אברהם קרויס יודע כי בבית הכנסת שלו, הוא השומר והאחראי לדיבורים בבית הכנסת. הוא מוציא ספרים וחיזוקים על הדיבור

בבית הכנסת. היה זה נס של ממש. יהודי שרק לפני 12 שעות לא היה בין החיים, ועוד הבוקר היה מעורפל הכרה, השתחרר מבית החולים והולך על שתי רגליו בריא ושלם – נס של ממש. כמה גדול ונורא כוחה הגדול של זהירות בדיבור בתפילה. אך המעשה לא נגמר. אותו מתנדב, ישראל רוטנברג שמע ולמד על המעלה העצומה של זהירות בדיבור בבית הכנסת והחליט לעשות מעשה. יש לו שתי בנות נשואות המשוועות לזכות בילדים. לאחת אין ילדים כלל, ולשנייה נולדה בת ומאז חלפו 7 שנים ואין לה יותר ילדים. הם הלכו עם הילדות לכל טובי הרופאים בארץ, עשו תרופות טבעיות, אך שום דבר לא עזר. אותו מתנדב החליט: "אם כה גדול כוחה של זהירות הדיבור בשעת התפילה,

אני רוצה לקבל על עצמי חיזוק בעניין זה לישועת בנותיי". אלא שאז הוא נתקל בבעיה – מה יוכל לקבל על עצמו, שהרי הוא מקפיד שנים רבות על זהירות מדיבור בבית הכנסת. חשב וחשב, והחליט: "אקבל על עצמי מהיום לעורר אחרים בעניין איסור דיבור בבית הכנסת. כל פעם שאראה אנשים מדברים בתפילה אעיר להם בצורה מכובדת שיבינו זאת".

ואכן, מאותו יום, כל פעם שראה המתנדב מישהו מדבר בתפילה, הוא מסמן לו על הפה בצורה עדינה, לעיתים דופק בנחת על השולחן, ואם זה גם לא עוזר והאנשים מבזים את התפילה, הוא מעלה את הקול, ומקיים את דברי מרן השולחן ערוך (סי' קכ"ד, ז): "לא ישיח שיחת חולין בשעה ששליח צבור חוזר התפילה, ואם שח הוא חוטא וגדול עונו מנשוא וגוערין בו".

רבותיי, הסכיתו ושמעו: חלפו עשרה חודשים... ולשתי בנותיו נולדו שני בנים בהפרש של שעתיים!!! באותו בית חולים ממש. ניסים גלויים בזכות שמירת הדיבור בשעת התפילה. מלמדנו רשב"י הקדוש כי בענייני הגשמיות יש לזרוק הכל הקב"ה ולבטוח בו, שהרי אין האדם יכול לשנות את גזירת הבורא יתברך. אולם בענייני הרוחניות: חיזוק בקדושה, צניעות, ברכות, תפילות ולימוד תורה – כאן האדם צריך לעשות את כל ההשתדלות ולהילחם וזו כל עבודתו בעולם הזה. לכן, הוא לא דואג וטורח על אוכל במערה, אולם בעניין הבגדים בתפילה, רשב"י ובנו שוכבים 13 שנה בתוך חול, רק בשביל לדאוג לכבוד התפילה. כמה יקר בעיני ה' הרגעים הגדולים שהיהודי פונה אליו ומדבר איתו.

ההקדשה המרכזית

העלון מוקדש לרפואה והצלחה: הרב רוני בן אורלי, אבשלום בן ויולט, יונה בדיחי בת טורקיה, גאולה בת דבורה, ולרי אריה בן אירנה, שלמה בן אלה, אלונה בת פלינה, יואב חי אברהם ב"ב וצאצאיו. לזיווג הגון: בן בן נאוה, אביגיל בת מול. לעילוי נשמת: כל הנרצחים על קידוש ה' יתברך בכל הדורות!

מפיצים את עם ה'

רוצים לזכות את בית הכנסת שלכם בעלונים באופן קבוע? התקשרו אליהם תהיו ממזכי הרבים כל עבת!

מתי צריך האדם לשתות את היין שלו חזקא כשהגוי נמצא מולו?

(ראו טעמים) תלמוד בבלי, סנהדרין, פ"ג, הלכה ט"ז. (ראו טעמים) תלמוד בבלי, סנהדרין, פ"ג, הלכה ט"ז. (ראו טעמים) תלמוד בבלי, סנהדרין, פ"ג, הלכה ט"ז.

דפוס צבעים אמיתיים

כל הזכות של העלונים שלכם!

תרמו לעלון - 100% זיכוי הרבים על שמכם!

לתגובות: 052-7151858

רחוב משה בריל 9, ת"א, מעפ' אחיאל

DANIEL777ACHIEL@GMAIL.COM